

אֱלֹהִים כָּל־בְּנֵי־עֲדָן הַקְּרָבָה כָּל־

ספר לְקֹדֶשׁ מִזְרָחֵלֶת

וזה שכתב: מלחת עמלק זה תשובה, משה אהרון וחור – פרש רשי בטענית היה שרוויים. פרוש, שמביא ראייה של מלחת עמלק זה תשובה, כי אז היה שרוויים בטענית משה אהרון וחור שהיה בחינת תשובה, נמצא שקריעת ים סוף ומלחת עמלק זהו בחינת בטל הזמנים ותשובה, שהם תלויים זה בזה. ועל-ידי זה רישמע יתרו שמע הקול, הינו בג"ל כי עליידי תשובה, שהוא בטל הזמנים, על-ידי זה שומען הקול דקדשה בג"ל.

וְעַל-פִּי דָּרֶךְ ذֹה תְּשׁוֹב וְתְּرָאָה כָּל הַעֲנִינִים הָאֱלֹהִים, הַכְּתֻובִים
לְעֵיל, וְתִמְצֵא בָּהֶם דְּבָרִים עָרְבִים. וְעַתָּה גְּשׁוֹב
לְתְּחִלָּת דְּבָרָיו, הַקְּלָל קֹול יַעֲקֹב. כְּרוֹז. עַשְׂוֵי זִיְשָׁא קֹלוֹ. הִינוּ
שְׁצִרְיכִין לְהַגְּבִיר הַקּוֹל קֹול יַעֲקֹב עַל הַקּוֹל דְּסִטְרָא-אַחֲרָא שַׁהֲוָא
בְּחִינָת עַשְׂוֵי, שְׁגַּאֲמֵר בּוֹ "זִיְשָׁא קֹלוֹ", שַׁהֲוָא מַתְגִּבֵּר לְהַעֲלִים, חַם
וּשְׁלֹום, הַקּוֹל שֶׁל יַעֲקֹב, וְצִרְיכִין לְהַתְגִּיבֵר לְהַכְּנִיעַ הַקּוֹל שֶׁל עַשְׂוֵי,
כִּי שְׁגַּזְבָּה לְשִׁמְעַת הַקּוֹל שֶׁל יַעֲקֹב. וְזֹה זֹכִין עַל-יָדֵי תְּשׁוֹבָה, שַׁהֲוָא
בְּטוּל הַזְּמִינִים בְּגַ"ל.

וְזַהֲנוֹ: יִצְחָק זֶמֶן קֻפֵּת צְדִיק יִשְׁגִּים וּכְוֹי – הִנֵּנוּ שִׁיחָק מִרְפֵּז
עַל זֶמֶן, בַּי יִצְחָק אֶזְתִּיוֹת קְצִין חַי, פָּמוֹבָא. קְצִין מִרְפֵּז עַל
הַזֶּמֶן שַׁהוּא בְּחִינַת אֶחָרִית הַיּוֹםִים, בָּמוֹ שָׁמוֹבָא לְקַפְּז: מִקְצִין
שְׁגַתִּים, אֶחָרִית הַיּוֹםִים. וְזֹה מָה שְׁאִיתָא, שְׁאֶזְתִּיוֹת קֻפֵּת צְדִיק
יִשְׁגִּים וּכְוֹי שְׁזָה מִרְפֵּז עַל הַזֶּמֶן, בָּמַבָּאָר בָּמֶקְומָ אֶחָר, שְׁעַקְרָר הַזֶּמֶן
הַזָּא בְּחִינַת שְׁגַה (בָּמַבָּאָר לְעֵיל בְּסִימָן סָא). רַשְׁבָּת עַד הֵי אַלְקִיד

זֶה נָתַן וְכֹא יַעֲבֹר

סִדְרַ חַלְמֹד לַיּוֹם ו' אֶלְול

רִשְׁמַעַת בְּקֹלֶז – הִנֵּוּ עַל-יְדֵי תְּשׁוּבָה זָכֵין לְשִׁמְעָ קְולֹו יַתְּבִּרְהֶה,
הִנֵּוּ הַקּוֹל דָּקְדִּשָּׁה כְּגַ"ל, כִּי תְּשׁוּבָה הִיא בְּחִינָת בְּטוּל הַזָּמָן,
שֶׁעַל-יְדֵיה שׂוֹמְعִין הַקּוֹל כְּגַ"ל. וְעַתָּה הוּא וּמְבָאָר, שְׁתְּשׁוּבָה
הָוָא בְּחִינָת בְּטוּל הַזָּמָן, דְּהִנֵּוּ שַׁחַזְמָן גַּתְאָחָד, דְּהִנֵּוּ שַׁחַזְמָן עַזְלָה
וְגַתְקִשָּׁר וּגְכֻלָּ בְּחִינָת לְמַעַלָּה מַהַזָּמָן.

וְזֹהָג שְׁמַבָּאָר בְּלִשּׁוֹנוֹ הַקְדוֹשׁ יִצְחָק בְּזֶן אֶבְרָהָם זָמָן גַּתְאָחָד.
אֶבְרָהָם אֹזְהָבִי. בְּעִינֵינוֹ כִּימִים אֲחָדִים בְּאַחֲבָתוֹ.
גְּשָׁאָר יִשְׁזַב בְּגַד וּכְבוֹ. הִנֵּוּ שְׁמַבָּאָר, שֶׁאֶבְרָהָם הָוָא בְּחִינָת
לְמַעַלָּה מִן הַזָּמָן, כִּי מִדְתָּזֶן שֶׁל אֶבְרָהָם הִיא אַחֲבָה, בִּמְזֹ שְׁכָתּוֹב
(ישעיה מ"א): אֶבְרָהָם אֹזְהָבִי, וְאַחֲבָה הָוָא בְּחִינָת הַתְּאָחָדוֹת הַזָּמָן,
בִּמְזֹ שְׁכָתּוֹב (בראשית כ"ט): "בְּעִינֵינוֹ כִּימִים אֲחָדִים בְּאַחֲבָתוֹ". וְזֹהָג
בְּחִינָת תְּשׁוּבָה שְׁעַל זֶה מִרְמֹז תְּבָת בֶּן, בִּמְזֹ שְׁכָתּוֹב (ישעיה ז):
וְשָׁאָר יִשְׁזַב בְּגַד". כִּי תְּשׁוּבָה הִיא לְמַעַלָּה מַהַזָּמָן, בִּמְזֹ שְׁכָתּוֹב
(ירמיה ט"ז): "אִם תִּשְׁזַב וְאַשְׁיַבְךָ לִפְנֵי תַעֲמֹד", וְלִפְנֵיו יַתְּבִּרְךָ הָוָא
בּוֹדָאי לְמַעַלָּה מַהַזָּמָן, כִּי הַשֵּׁם יַתְּבִּרְךָ הָוָא לְמַעַלָּה מַהַזָּמָן,
בִּידּוֹעַ. גַּמְצָא שִׁיצָחָק בְּזֶן אֶבְרָהָם מִרְמֹז עַל הַתְּאָחָדוֹת הַזָּמָן
עַל-יְדֵי תְּשׁוּבָה, כִּי יִצְחָק, שָׁהָוָא בְּחִינָת הַזָּמָן כְּגַ"ל, עַזְלָה וְגַתְאָחָד
וּגְכֻלָּ בְּחִינָת אֶבְרָהָם שָׁהָוָא בְּחִינָת אַחֲבָה, בְּחִינָת לְמַעַלָּה
מַהַזָּמָן, עַל-יְדֵי בְּחִינָת בֶּן שָׁהָוָא בְּחִינָת תְּשׁוּבָה כְּגַ"ל. וְאַזְיָ
מַתְגִּבר הַקּוֹל יַעֲקֹב עַל קְוֹל שֶׁל עַשְׂוֹ וּכְבוֹ כְּגַ"ל. כִּי עַל-יְדֵי תְּשׁוּבָה
שָׁהָוָא בְּחִינָת בְּטוּל הַזָּמָן, עַל-יְדֵיה שׂוֹמְעִין הַקּוֹל דָּקְדִּשָּׁה, שָׁהָוָא
בְּחִינָת קְוֹל יַעֲקֹב כְּגַ"ל:

וְזֹהָג: כִּי בָּא הַשְּׁמֶשׁ – גַתְקִצָּר הַזָּמָן. כִּי הַשְּׁמֶשׁ בָּא ה שְׁלָא
בְּעוֹגָתָה בְּשִׁבְיל יַעֲקֹב, וְגַתְקִצָּר הַזָּמָן שְׁזָהָו בְּחִינָת בְּטוּל
הַזָּמָן. וְזֹהָג: וַיִּשְׁכַּב בָּמָקוֹם, וְאִתָּא שְׁתָבָת וַיִּשְׁכַּב הָוָא בְּחִינָת

צַק נָתֵן וְלَا יַעֲבֹר

אָנָּטוֹר פֶּזֶחֶת אַזְעָל "אָנָּדוֹמָה שְׂדֵךְ אַחֲרֵי רַבְּבוֹ אַחֲרֵי תִּקְוֹן לְפָלָל" →
"חַק נָתֵן וְלَا יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאה "נְצָחָת וְנָצָחָה" ש"י ישיבת תיקון המידות →
30

יש כ"ב, הינו כ"ב אתון דאוריתא, שמהם כל הדברים. וזה מרמז על תשובה, בחינת (הושע י"ד): קחו עמכם דברים ושובו". וזהו: מאבני המקום, אבניו אותיות. הינו אותיות הדברים שهما בחינת תשובה, בחינת: 'קחו עמכם דברים ושובו', בג"ל.

וזהו: מראותיו - מהשבה מברר הכל. כי עקר תקון התשובה היא עליידי קדשת המשבה, שمبرרת ומקנת כל הפגמים, כי ככלם במשבה אתררו (עין זהר פקוד רנ"ד). נמצא שפסקוק "זישפב במקום ההוא וכו', כי בא המשם, ויקח מאבני המקום, ושם מראותיו" – כל זה מרמז, שתשובה הוא בחינת מעלה מהזמן. ובדרך זה תעוז היטיב בכל הדברים הנ"ל, הגבטים ברמז בדרך ראשי-פרקיהם, וتبין ותראה הקדמות הנ"ל בכלל עניין ועניין. אף קצחו תראת, לא כלו, כי עדין חסרים במה הקדמות שכון אליהם כאן, שלא זכית לעם עלייהם עדין.

גם אלו ההקומות שבר מצאו בדבריו, תהלה לאל, עדין צריכין באור רחב כי באמת עקר העובדה הוא לקשר ובטיל בחינת הזמן, להעלותו וליחדו בחינת מעלה מהזמן. וזה בחינת מצוות זמינות, כדי לזכות עליידי המשומות זמינות, שיתאחד הזמן ומעלה הזמן לחינת מעלה מהזמן. וכל הצרות והדינים ואחיזת הסטרא-אחרא, הוא רק בחינת הזמן, שזו בחינת (דברים ד) "בצרא לך" וכו' 'באחרית הימים' דיקא, שזו בחינת זמן, וזה: "ושבת עד ה' אלקיך", זהינו שגזה לשוב, ועל-ידי זה גזה לבטול הזמן בג"ל, וזה יבטלו כל הצרות והדינים וכל אחיזת הסטרא-אחרא, וגזה לשמע قول דקשה, בחינת: "ושבת עד ה' אלקיך ושמעת בכלו". כל זה מבאר מותו

דְּבָרִי רַבְנָנוּ ז"ל בְּהַרְאָשָׁי פְּרָקִים הַלְלוּ. תָּנוּ לְחַכְמָם וַיְחַכְמָם עוֹד, לְהַבִּין קְצָת עַל-פִּי דָּרְכִים הַגְּלִיל רַב דְּבָרִי רַבְנָנוּ, זְכַרְנוּ לְבָרְכָה הַכְּתוּבִים כֹּאן, וְהַבִּין הַיְטָב:

סְפָרָר יְהוָה מִזְרָחָיו הַזְּמָרָה:

קִיד בַּיּוֹם חַמִּישִׁי הַגְּזֹפֶר לְעֵיל פְּרָשָׂת בְּמִדְבָּר יוֹם רָאשׁוֹן מִשְׁלָשֶׁת יְמִי הַגְּבָלָה, גְּבָנְסָתִי עִם הַקְּפִיטָאָן בְּסִפְיָנָה קְטָנָה לְאַלְפִּסְגָּדְרִיא וּבְעַצְמֵי לֹא יָדַעְתִּי לְהִיכְזֹב אֲכְנָם מַאֲחָר שְׁאַיִן לְיִמְכִיר שָׁם, וְאַנְגִי יוֹדֵעַ שָׁוֹם דָּבָור בְּלִשׁוֹנָם וִשְׁוֹם יִשְׂרָאֵל מְפֻזְלִין וְאַשְׁכָּנָז לֹא גַּמְצָא שָׁם וּבָאָתִי עִם הַקְּפִיטָאָן עַד הַחֹוף הַיִם וַיַּצָּא תִּי אֶל הַיְבָשָׂה וְהַתְּחִיל הַקְּפִיטָאָן לְכָנָם אֶל הָעִיר, וְאַנְגִי הַלְּכָתִי אֶחָרָיו, עַד שָׁעַר בְּתֹוךְ הָעִיר בְּכֹמֶה רְחוּבָות, וְאַנְגִי אֶחָרָיו וְרָאִיתִי לְפָנֵי עִם אַשְׁר לֹא יָדַעְתִּי בֵּי מְגַהֵג מִצְרָיִם מִשְׁנָה עוֹד בְּכֹמֶה וּבְכֹמֶה דָּבָרים מְמַגְהָג סְטוּנָבָול, הַזֶּן בְּהַמְּלִבּוֹשִׁים וְהַזֶּן בְּהַלְשׁוֹן וְהַזֶּן בְּמִינִי בְּהַמּוֹת וּבְשָׁאָרִי דָּבָרים וּגְבַּהְלָתִי מִרְאוֹת וְאַנְגִי עֹזֶב בְּתֹוךְ הָעִיר בְּאַלְמָם וּבְחִרְשָׁ וְהַפְּלָל מִסְתְּכָלִים וּתְמִהִים עַלִי וּקְצָתָם שׂוֹחָקִים וּמַתְלוֹצָצִים מִמְּנִי בְּפָנֵי, אֶבְלָל שָׁוֹם אָדָם לֹא פָגַע בֵּי חַם וּשְׁלוֹם וְלֹא הִיִּתִי יִכְזֹל לְשָׁאל אֶפְלוֹ הַיְיכֹזֶן מִקוּם הַיְהוּדִים בֵּי אַיִן מַלְהָה בְּלִשׁוֹנִי לְהַבִּין שָׁוֹם דָּבָור מִלְשׁוֹנָם בְּתֹוךְ כֵּד הַתְּחִילָתִי לְפָגַע קְצָת אֶנְשָׁים פְּאַחֲקִין, שְׁהָם הָאֶנְשָׁים הַבָּאִים מִמְּדִינּוֹת שְׁלָנוּ כְּגַזּוֹן מַאֲשָׁכָּנָז וְאִיטְלִיהָ וּבּוֹ, וְהָם גְּקָרָאים שֶׁם פְּרָעָמָקִין וְאַלְוּ הָאֶנְשָׁים בְּשָׁרָאוּ אָוֹתִי הָיוּ בְּמֹזְמַנִּים עַמִּי, וְהַתְּחִילוּ לִקְרָב אַלְיִי וְלִדְבָּר עַמִּי קְצָת מְחַמָּת שְׁאַנוּ בְּלָנוּ מַאֲקָלִים אֶחָד מַאיְרוֹפָה אֶבְלָל גַּם עַמְּהָם לֹא יִכְלַתִּי לִדְבָּר בֵּי רַבְּם בְּכָלָם מִדְבָּרִים בְּלִשׁוֹן אִיטְלִיהָ וּסְזָלוֹוִוִּטְקָא וּבְתֹוךְ כֵּד גַּעַלְמָם מִמְּנִי הַקְּפִיטָאָן, וְהַלְּכָתִי אַנְגִי לְבִדִּי בְּתֹוךְ הַרְחֹבוֹת וּבֵין הַחֲנִיוֹת וְעַדְיוֹן אַנְגִי יוֹדֵעַ בְּלָל לְהִיכְזֹב אַנְגִי הַזְּלָה וְרָצִיתִי לִשְׁאָל הַיְיכֹזֶן הַרְבָּא אוֹ הַחַכְמָם

נָתַן וְלَا יַעֲבֹר

כָּל אֶחָד פִּזְבְּחָת אֶחָד שְׂדֵךְ אֶחָד מִקְוָה שְׂדֵךְ אֶחָד מִסְפְּרִי רַבְּנוֹ אֶחָד תְּקֹוֹן לְפָלָא

"חַק נָתַן וְלَا יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע"י הַזָּאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁיבָת תִּיקְוָן המידות

וְאֵין מִשְׁיב לֵי דָבָר כִּי לֹא פְגֻעָתִי בַּיְשָׁרָאֵל רַק בְּעֲרָבִים אֶזְרָחִים
וְשְׁמָעָאלִים בְּתוֹךְ הַקָּרָה ה' לְפָנֵי שְׁנֵי פְּרָעָמִים, וְהַתְּחִילָה לְקָרְבָּ
אָתָי וְלִשְׁאָל בְּשָׁלוּמִי בְּרַמְּזוֹ וְגַם הֵם לֹא הִבִּינוּ בְּלִשּׁוֹן אַשְׁכָּנוֹ,
וּבְקַשְׁתִּי אָזָתָם הִיכְנָה הַרְבָּה וְהַחְכָּם וְהַשִּׁיבָּא אֶחָד שְׁיוֹלִיךְ אָזָתִי לְהַרְבָּ
וּכְנָעָשָׂה, וְהַלְּךְ עַד שְׁהָבִיא אָזָתִי לְבֵית הַרְבָּה שְׁהִיה סְמוֹךְ לְמִקּוֹם
שְׁפֻגָּעָתִי אָזָתוֹ, וּבְרוֹךְ הַשֵּׁם שְׁבָאָתִי לְבֵית הַרְבָּה בְּשָׁלוּמִים וְהִיה זֶה
חֶסֶד גָּדוֹל מִהָּשֵׁם יִתְבְּרַךְ אַצְלִי שְׁגָבָנְסָתִי לְתוֹךְ כְּרָךְ בְּזָה בְּשָׁלוּמִים
בְּמִקּוֹם שְׁאָגִי בְּאַלְמָמָמָשׁ וְלֹא עַל חָגָם אָנוּ אָוּמָרִים שְׁלַשׁ פָּעָמִים
בְּכָל יוֹם נֹזְדָה לְךָ וּכְוָי עַל גַּפְיָךְ שְׁבָכָל יוֹם עַמְנוֹ, וְעַל גְּפַלְאָזָתִיךְ
וּטוֹבָזָתִיךְ שְׁבָכָל עַתָּה, עַרְבָּה וּבְקָרָב וְצָהָרִים וּכְוָי זֶה אָפָלוּ כַּשְּׁיוֹשֵׁב
הָאָדָם בְּבֵיתוֹ, מְכָלְשָׁבָן בְּדָרְךְ בְּמִדְינָות הַיּוֹם בְּמִדְינָה רְחוֹקָה
וּמִשְׁגָּה מִאָד מִמְּדִינָותֵינוּ כְּזוֹ יְהִי שֵׁם ה' מִבְּרַךְ תָּמִיד:

שְׁפָרָךְ לְקָאָטֵץ שְׁעַצְוָת הַשְׁמָרָה

פְּגַם עֲקָר הַתְּפִלָּה הֵם רְחָמִים וְתְּחִנּוּגִים, וְעֲקָר הַרְחָמִים תָּלוּי בְּדָעַת.
וְכַשְּׁהַסְּטָרָא אַחֲרָא יוֹגָּקָת מִתְּרְחָמָנוֹת חַסְּזָלָום, וְאַזְיִי גְּפָגָם
הַרְחָמָנוֹת וְגַעַשָּׁה בְּעַם וְאַכְזָרִיות וְגַקְטָן הַדָּעַת, אַזְיִי מִתְגָּבֵר
תְּאֹות גָּאוֹף חַסְּזָלָום, וְאַזְיִי הַתְּפִלָּה בְּבִחִינָת דִין, וְאַזְיִי הַסְּטָרָא
אַחֲרָא יוֹגָּקָת מִתְּתִפְלָה. וְאַזְיִי צְרִיכָין בְּעַל כְּחָגָדָל שְׁיוֹכָל לְהַתְּפִלָּל
תִּפְלָה בְּבִחִינָת דִין, שְׁעַל-יִדְיִי זֶה מְזֹצִיא מִהַּסְּטָרָא אַחֲרָא כָּל
חַיּוֹתָה וּמְתָקוֹן הַפְּלָל וּכְוָי, וּעַל-יִדְיִי זֶה גַעַשְׁיוֹן גְּרִים וְגַתְרָבָה וְגַתְגָּדָל
בְּבוֹדוֹ יִתְבְּרַךְ, וּעַל-יִדְיִי זֶה זָכִין לְהַתְּפִשְׁטוֹת הַגְּבוּאָה, וּעַל-יִדְיִי זֶה
גַּתְבְּרַר הַמִּדְמָה וּזָכִין לְאַמְוֹגָה בְּשִׁלְמוֹת, וּעַל-יִדְיִי זֶה זָכִין לְהַשִּׁיר
שְׁיִתְעַר לְעַתִּיד וּכְוָי, וְעַיִן בְּפָנִים (שם ח).

פָּל עַל-יִדְיִי הַשָּׁבָן שְׁגַתְוֹסָף עַל קְבוּץ שְׁל יִשְׁרָאֵל, בְּגַזְעָן בְּשִׁישָׁ קְבוּץ
שְׁל יִשְׁרָאֵל שְׁעוֹסְקִין בַּתְּפִלָּה, בְּשְׁגַתְוֹסָף עַלְהָם עוֹד גַּפְשׁ אֶחָד, אַזְיִ

זֶה נָתַן וְכֹא יַעֲבֹר

סִדְרַ חַלְמֹד לַיּוֹם ו' אַלְולָה

גַּתְרֶבֶה וְגַתְגִּידֵל מִאֵד מִאֵד בֵּית הַתְּפִלָּה, כִּי גַּתְרֶבֶה הַצְּרוּפִים
קְדוֹשִׁים מִאֵד מִאֵד וְגַבְגִּין בְּתִים הַרְבָּה מִאֵד בְּקָדְשָׁה הַעֲלִיוֹנָה,
מַה שְׁאֵין הַפֶּה יִכּוֹל לְדִבֶּר וְהַלְבָּב לְחַשֵּׁב, וְגַעֲשִׁים מִזָּה שְׁעַשְׁוּעִים
גְּדוֹלִים וְגַפְלָאִים לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, וְעַלְיִדי זֶה גְּמַחְלִין וְגַסְלָחִין
הַעֲזָנוֹת וְגַמְשָׁדֵךְ רְפֻוָּה (שם).

פה בְּכֶר מִבָּאָר (בְּאוֹת לְד) שְׁפֵל בְּלִבּוֹלֵי הַמְּחַשְׁבּוֹת בְּאַיִם עַל הָאָדָם
בְּשֹׁעַת הַתְּפִלָּה דִּיקָא, וְהַעֲקָר לְבָרָח מֵהֶם בְּשֵׁב וְאֶל תַּעֲשֵׂה, וְלִבְלִי
לְהַסְתְּכֵל לְאַחֲרֵיו כָּלֵל (כִּמוֹ שְׁבַתּוֹב בְּמְחַשְׁבּוֹת אֹתָה ח), וְעַלְיִדי זֶה
מְמִילָא תִּסְתְּלַק. וְאֵם אָפֵּעַ עַל פִּי כֵּן בְּאֵה עַלְיוֹ הַמְּחַשְׁבָּה עַד
הַפֶּעָם, יַתְחַזֵּק גַּם אָז לִבְלִי לְהַסְתְּכֵל עַלְיָה כָּלֵל, וּכֵן אָפָלוּ אֵם בְּאֵה
עוֹד פֵּעָם אַחֲרֵ פֵּעָם, אֵם יְהִי חִזּוֹק לִבְלִי לְהַסְתְּכֵל עַלְיָה כָּלֵל בְּשָׁוָם
אַפְּזָן, רַק לְקַשֵּׁר מְחַשְׁבָּתוֹ לְדִבּוּרֵי הַתְּפִלָּה שֶׁהָוָא עֹזֶם בְּהָם, אָזִי
בּוֹדָאי תִּסְתְּלַק (ועיין מחשבות וחרהורים אותן את ח. ל.ק."ת נא).

טו בְּשֹׁעַת הַתְּפִלָּה צְרִיךְ אָדָם לְדִבֶּק עַצְמוֹ לְהָיָה וְלֹא יַרְגִּישׁ שָׁוָם אָדָם
בְּעוֹלָם, רַק יְחַשֵּׁב שְׁאֵין בְּעוֹלָם רַק הַשֵּׁם יַתְבִּרְךְ לְבָדוֹ, וְאֵין שָׁוָם
גְּבָרָא בְּעוֹלָם רַק הוּא לְבָד, וְלֹא יַשְׁמַע רַק מַה שֶּׁהָוָא מִדִּבֶּר לְפָנֵי
הַשֵּׁם יַתְבִּרְךְ לְבָד. וְעַיִן לְעַיל בְּאֹתָה נ"ה שֵׁם מִבָּאָר בְּטֹول יוֹתֶר
בְּשֹׁעַת הַתְּפִלָּה, שְׁצְרִיכֵין לְבָטֵל אֵת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי בְּשֹׁעַת הַתְּפִלָּה,
עד שְׁלָא יַשְׁמַע גַּם אֵת עַצְמוֹ כָּלֵל, אָבֶל עַל כָּל פָּגִים אָדָם אַחֲר
לֹא יַשְׁמַע כָּלֵל (ל.ק."ת קג).

סְפָר סְפָאָרִי פְּלַעַעַלְעַת חַזְקָת:

וְאֶחָד הַתְּפִאָר שִׁישׁ לֹא בְּחִינַת מְעַט מְחוֹזֵק אֶת הַמְּרַבָּה כִּי יִשׁ (לו)
חַתִּיבָת מִדִּינָה, שְׁהִיא מֹצִיאָה פְּרוֹזָת הַרְבָּה וְאַחֲרִיכָה כְּשֶׁמְחַשְׁבֵין
אֶת הַפְּרוֹזָת שְׁהֽׁוֹצִיאָה הַמִּדִּינָה, רֹאשִׁין שְׁהֽׁמִדִּינָה אֵינָה מְחוֹזָקָת
מִקּוֹם כְּלִיכָּה כִּמוֹ הַפְּרוֹזָת כִּי אֵין בָּה מִקּוֹם כְּלִיכָּה לְהַחְזִיק כְּלִיכָּה

צַק נָתֵן וְלَا יַעֲבֹר

כִּי אֶלְעָזֶר פָּזָה רְצִית אֶצְבָּל "אֶלְעָזֶר מִקְוֹה שְׂדֵךְ אֶחָד מִסְפֵּרִי רַבָּע עֲזַח תְּקֹזֶז לְפָלֶל" →
"חַק נָתֵן וְלَا יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאה "נִצְחָת וְנִצְחָה" שע"י ישיבת תיקון המידות 30

פרות גַּמְצָא שֶׁהִיא בְּחִינַת מִעֵט מִחְזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה וְהוֹטְבוֹ דָבָרִיו
כִּי בְּאֶמֶת, בְּוֹדָאי הוּא בְּחִינַת מִעֵט מִחְזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה וְאֶחָד אָמַר
שִׁישׁ (לו) פְּרַדְסָם גַּפְלָא מַאַד, שִׁישׁ שֶׁם פְּרוֹת וּכְוּי וְנוֹסָעים לְשֶׁם כִּמְה
וּכִמְה בְּגַי אָדָם וִשְׁרָרוֹת, כִּי הוּא פְּרַדְסָם גַּאַה מַאַד וּבְקִיז נוֹסָעים
לְשֶׁם כִּמְה בְּגַי אָדָם וִשְׁרָרוֹת לְטִיל שֶׁם וּבְאֶמֶת אֵין בְּהַפְּרַדְסָם מִקּוּם
בְּלִבְךְ שִׁיחַזְיק בְּלִבְךְ אָנְשִׁים וּעַל בָּן הוּא מִעֵט מִחְזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה
וְהוֹטְבוֹ דָבָרִיו גַּסְיכָן.

וְאֶחָד אָמַר שַׁהְדָבָר שֶׁלֹּו הוּא בְּחִינַת מִעֵט מִחְזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה כִּי
הוּא בָּעֵל סָוד (שְׁקוּרִין סְעַקְרָעַטִּיר) [מזכיר] אַצְלָמָלְךָ גָּדוֹל וּבְאֵין
אַצְלָוּ כִּמְה וּכִמְה בְּגַי אָדָם זֶה בָּא עַם שְׁבָחִים לְהַמֶּלֶךְ, וַזָּה בָּא עַם
בְּקָשׁוֹת וּבְיוֹצָא בָּזָה וּבְוֹדָאי אֵי אָפְשָׁר לְהַמֶּלֶךְ לְשָׁמַע אֶת כָּלָם
וְאַנְיִי יִכְׁלֶל לְקַבֵּץ אֶת כָּל דָבְרֵיהֶם בְּתוֹךְ אֵיזָה דָבָרִים מִעֵטִים,
וְלִסְפֵּר לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ אֵלֹו הַדָּבָרִים מִעֵטִים, וַיְהִי כְּלֹול בְּהָם כָּל
הַשְּׁבָחִים וְהַבְּקָשׁוֹת שְׁלָהֶם וְכָל דָבְרֵיהֶם כָּלָם, בְּתוֹךְ אֵיזָה דָבָרִים
מִעֵטִים שְׁלֵי גַּמְצָא שַׁהְדָבָר שְׁלֵי הוּא מִעֵט מִחְזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה
וְאֶחָד אָמַר שַׁהְשִׁתְיקָה שֶׁלֹּו הִיא בְּחִינַת מִעֵט מִחְזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה
כִּי יִשְׁעַלְיוּ מִקְטְּרָגִים הַרְבָּה וּבְעַלְיוּ לְשׂוֹן הַרְבָּע שְׁמַלְשִׁיגִים עַלְיוּ
הַרְבָּה מַאַד וּכְלָל מַה שְׁמַלְשִׁיגִים וְדוֹבָרִים וּמִקְטְּרָגִים עַלְיוּ בְּלִשׂוֹן
הַרְבָּע הַרְבָּה, הוּא בְּשִׁתְיקָתוֹ מִתְּרִיצָה הַכְּל עַלְיִדי מַה שַׁהְוָא שׂוֹתָק
לִבְדֵּק (כִּי הוּא עֹזֶשֶׁה רָק אֵיזָה שִׁתְיקָה וְהַוָּא תְּרוֹץ עַל הַכְּל) גַּמְצָא, שִׁשְׁתְּיקָתוֹ
הוּא מִעֵט מִחְזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה.

כְּפָרֶר שְׁלֹהֶז שְׁרָאָז הַעֲזָבָה

(ל) מצטער פטור מן הסוכחה הוא ולא משמשו (אבל בלילה ראשונה
אפילו מצטער חייב לאכול שם כזית) (כל בו) איזהו מצטער זה שאינו יכול
ליישן בסוכחה מפני הרוח או מפני הזובעים והפרעוושים וכיוצא

זֹקֶן נָתֵן וְכֹא יַעֲבֹר סִדְרַ חַלְמֹד לִיּוֹם ו' אֶלְולַ

בhem או מפני הריח ודוקא שבא לו הצער במרקחה אחר שעשה שם הפסכה אבל אין לו לעשות טוכתו לכתלה במקום הריח או הרוח ולומר מצטער אני: הגה ואם עשהה מתחילה במקום שמצטער באכילה או בשתייה או בשינה או שא"א לעשות לו אחד מהם בסופה מהמת דמתירא מלטמים או גנבים כשהוא בסופה אינו יוצא אותה טוכה כלל אפילו בדברים שלא מצטער בהם אלא הויא כעין דירה שיכול לעשות שם כל צרכיו (מרדי פרק היישן) מי שכבו לו הנרות בסופה בשבת ויש לו נר בביתו מותר לצאת מן הסופה כדי לאכול במקום נר וא"צ לילך לטוכה חבירו שיש שם נר אם יש טורה גדול בדבר (ת"ה סימן נ"ג ופסקיו סימן קנ"ח) ואם בא רוח לבבות הנרות בסופה מותר לפרום סדין או בגדי מן הצד אבל לא תחת הסכך (א"ז) מי שלא יכול לישן בסופה מהמת שצרכו לו בפיישוט ידיו ורגליו לא מקרי מצטער וחיב לישן שם אע"ג לצריך לכפוף ידיו ורגליו (ת"ה סימן צ"ב) ולא יכול אדם לומר מצטער אלא אני בדבר שדרך בני אדם להצטער בו (טור) ואין המציג פטור אלא אם ינצל עצמו מן הצער אבל בלא"ה חיב לישב בסופה אע"ג מצטער (מרדי פרק היישן): (ה) אבל חיב בסתה: (ו) חתן ושותביינו וכל בני החופה פטורים מן הסופה כל ז'ימי המשתה. (ומעודת ברית מילחונן הסעודה שאוכלין אצל היולדת חייבן בסופה) (מהרי"ק שורש קע"ט): (ז) שלוחי מצוה פטורים מן הסופה בין ביום בין בלילה (ועיין לעיל סימן ל"ח): (ח) הולכי דרכיהם ביום פטורים מן הסופה ביום וחיביהם בלילה הולכי דרכיהם בלילה פטורים בלילה וחיביהם ביום: הגה ודוקא כשיוכלו למצוא סופה אבל אם אינם מוצאים סופה יכולים לילך לדרך אף שלא ישבו בה לא יום ולא לילה בשאר ימות השנה שאינו מניח דרכו משום ביתו (ר"ז פרק היישן) ואע"פ שאינו הולך רק ביום פטור אף בלילה דין לעשות לו שם דירה והולכים לבקרים לתבע חובותיהם ואין להם סופה באותו הכפרים י חמירו על עצמן לשוב

צַדְקָה נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

כל מה שפָּרָץ מִזֶּה כְּלָל "אֲזֶר אֲזֶר" פָּקוֹחַ שְׂדֵךְ אֲזֶר פָּסְפָּרִץ רַבְּנָן אֲזֶר תְּזַקְּנָן לְפָלָן" –
חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאה "נְצָחָת" ש"ע ואנצ"ה תשיבת תיקון המידות 30

לבתיhem בכל לילה לאכול בסוכה ואע"ג דיש להקל מכל מקום המחייב TABA
עליו ברכה ב"י (בשם אורחות חיים): (ט) שומרי העיר ביום פטורים ביום
וחייבים בלילה שומרי העיר בלילה פטורים בלילה וחייבים ביום:
(ו) שומרי גנות ופרדמים פטורים בין ביום ובין בלילה שם יעשה
השומר סוכה ידע הגנב שיש לשומר מקום קבוע ויבא ויגנוב
מקום אחר לפיקד אם היה שומר כרי של תבואה שיכול לשומר
כלו מקום אחד חייב לעשות סוכה במקום שעשוימו: הגה והעושין
יין אצל העכו"ם בסוכה פטורים בין ביום ובין בלילה לצורך שמור שלא
יגעו העובדי כוכבים (הג"מ פ"ז בשם סמ"ק וכל בו) ואם הוא בעניין שאין צריכים
שימור חייבים:

סימן תרמא (ה) העושה סוכה בין לעצמו בין לאחר אין
مبرך על עשייתה אבל שהחינו היה ראוי
לברך כשהעשה עצמו אלא שאנו סומכים על זמן שאנו
אומרים על הocus של קידוש: הגה ואם לא אכל לילה ראשונה בסוכה
אע"פ שבירך זמן ב ביתו כשאכל בסוכה צריך לברך זמן משום סוכה ואם
בירך זמן בשעת עשייה סגי ליה. (ר"ז פרק לולב וערבה):

סְפָרָר לְקָצְפָּא תְּפִלּוֹת הַשְׁוֹמָן:

תמד: חומל דלים חום וחרמל נא עלי ועל כל ישראלי והושיענו
מתרה למן שמה ועוזנו מעתה בריחמיך וחסידיך הרבים
והגדוליים והנפלאים מעד מעד, לבטול כל הדינים והיסורים
והמניעות והתקאות והבלבולים הטעשכין מבחןת שלא בסדר,
ויתבטל ויכללו וירת הפך בחינת שלא בסדר לבחינת בסדר, עד
שמעתה יתנаг עמנו הכל בסדר בנסיבות ורוצה, בגוף ונפש
וממון ותשמרנו מעתה ותצילנו מכל מני מתחשבות זרות של
gasot וגבחות וגפות ופניות ונזקה לענוה באמת, ולקשר אותך

זֶה נָתַן וְכֹא יַעֲבֹר

סִדְרֵי חַלְמָד לִיּוֹם ו' אַלְול

הַלְּטָה

בְּמַחְשְׁבָתֵנוּ תָּמִיד, שְׂתִּיהִיה מַחְשְׁבָתֵנוּ קְשׁוֹרָה בָּה וּבְעֻבּוֹדָתָה
תָּמִיד, עַד אֲשֶׁר יַתְבִּיטוּ כָּל הַרְצׁוֹנוֹת וְכָל הַמְּלֻחָמוֹת נִגְדָּרְנוֹ
וְגִזְבָּה לְגִמּוֹר תָּמִיד חַפְצֵי שָׁמִים כֶּרֶצׁוֹנָה וּכֶרֶצׁוֹן צְדִיקָה הַאֲמָתִים
בָּאֲמָת, וְלֹא יְהִי כֵּחַ לְשׁוֹם מוֹגָע וּמַעֲכָב לְמַנוּעָ אַוְתָנוֹ חַם וּשְׁלוֹם
מִשּׁוּם דָּבָר שֶׁבְקָדְשָׁה, כִּי אַתָּה עֹזֵר לְלֹא כֵּחַ כִּמּוֹגֵן, וּנְזֹתֵן לִיעָפָר
כֵּחַ עֹזְרָנִי לְגִמּוֹר רְצׁוֹנָה בָּאֲמָת, הַזָּה שֶׁגָּוָגָע לֵי בְפְרָט, הַזָּה
שֶׁגָּוָגָע אֶל הַכְּלָל, עֹזְרָנִי לְמַעַן שֶׁמֶד שִׁיגָּמֵר הַכָּל כֶּרֶצׁוֹנָה הַטּוֹב "הַיְיָ"
יְגִמּוֹר בְּעָדֵי, הַיְיָ חַסְדָּךְ לְעוֹלָם, מַעֲשֵׂי יְדֵיךְ אֶל תְּרָף, יְהִי לְרָצֹן
אָמְרֵי פִי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֵיךְ הַיְיָ צָוְרִי וְגֹזְאָלִי", עֹשָׂה שְׁלוֹם בְּמַרְזָמִיו
הַזָּה בְּרָחָמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עַלְינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

תְּפִלָּה מִכְּתָמָה: {מיומן ע"פ תלוכ פ"ג} רבוננו של עולם עֹזְרָנִי
וְהַשְׁיִיגָּנִי מִעְתָּה, וַעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר תַּعֲשֵׂה בְּרָחָמֵיד
הַרְבִּים וּבְחַסְדֵּיךְ הַגְּדוֹלִים וּגְפַלְאֹתֶיךְ הַגָּעָלָמוֹת וּדְרָכֵיךְ הַגּוֹרָאים,
וּזְבָנִי מִעְתָּה לִשְׁמַר אֶת הַבְּרִית קָדְשׁ בָּאֲמָת, וְאִזְבָּחַ לְשֻׁובָה
בְּתִשְׁוָבָה שֶׁלְמָה בָּאֲמָת עַל הַעֲבָרָה, וּלְזֹכּוֹת מִעְתָּה לִתְקֹון הַבְּרִית
בָּאֲמָת, בְּכֵחַ וְזֹכּוֹת הַצְדִיקִים אֲמָתִים אֲשֶׁר זָכוּ לִתְקֹון הַבְּרִית
בְּתִבְלִית הַשְּׁלָמוֹת:

תָּסּוּ: רבוננו של עולם מלא רְחָמִים, אַתָּה הַזְׁדַעַתָנוּ שֶׁבֶל הַתְּקוּנִים
וְכָל הַתּוֹרָה כֶּלֶת וְכָל תְּקוּנָה עַזְלָמוֹת, הַכָּל תָּלוּי בַּתְּקוּנָה הַבְּרִית
קָדְשׁ שֶׁהוּא יִסְׁוד הַכָּל בְּמַבָּאָר בְּכָל סְפִירִי קָדְשׁ אֶבֶל מַגְדָּל
הַתְּגִבְּרוֹת שֶׁהַתְּגִבְּרָר עַלְינוּ הַיִּצְרָר הַרְעָ מַגְעוּרָנוּ פְּגָמָנוּ הַרְבָּה
בְּפָגָם הַבְּרִית, כָּל אַחֵד וְאַחֵד כִּפְיַי פְּגָמָיו בְּאֲשֶׁר יַדְעַ כָּל אַחֵד וְאַחֵד
בְּגַפְשׁוֹ (ובְפְרָט וּבּוֹ) עַל כֵּן אֵין לֵי עַתָּה שָׁוָם דָבָר אֵיךְ לִדְבָּר בָּזֶה,
"בָּאֲלָמָתִי דָוְמִיה הַחַשְ׀יוֹתִי מִטוֹב וּבְאָבִי גַעֲבָר" אֲךְ כָּבָר הַזְּהַרְתָּנוּ
וְחַזְקָתָנוּ לְגַצָּה, לְזַעַק וּלְצַעַק אֶלְיךָ תָּמִיד, יְהִי אֵיךְ שְׁיִהִיה עַל כֵּן

אָזְקֵן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

כִּי מִשְׁמֶר פְּזֹהַרְתִּי תְּצַדְּקָה לְפָנֶיךָ
וְלֹא תַּקְוֹץ כְּאֵל "אָזְקֵן פְּזֹהַר שְׂדֵךְ מִסְפְּרֵי רַבְּנָן אֲזַהַר לְפָנֶיךָ"
חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יָצָא לְאָרוֹן ע"י הַוֹּצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁבַּת תִּיקְוֹן המידות

בָּאתִי לְשֻׁטוֹת בְּפִי לְרַחְמֵיד וַיְשֻׁוּעָתָה, שַׁתְּעַזְּרָנִי וַתּוֹשִׁיעָנִי שַׁאֲזַבָּה
מַעַתָּה לְתַקְוֹן הַבְּרִית בְּאֶמֶת בְּשִׁלְמוֹת בְּרַצּוֹנָה הַטּוֹב חֹסֵם וְחַגְגָּנִי
וְרַחֲם עַלְיִי וַיְהִשְׁיַׁעַנִּי, וַיְלַמְּדָנִי וַיְהִזְרָנִי דָּרְכֵי עַצּוֹתֶיךָ הַקְדוֹשָׁות
וְהַגְּפָלָאות הַגְּלוּיוֹת וְהַגְּסֶתֶרוֹת בְּסִפְרֵי צְדִיקִיךְ הָאַמְתָּיִם, וַתְּאִיר
עִינֵּי דָעַתִּי וַשְּׁכַלִּי בְּכָל עַת, בָּאָפָן שַׁאֲזַבָּה לְהַתְּרַחֵק מִתְּאֹהֶה הַזֹּאת
וּמִהָּרְהֹרִים הָאֱלֹהָה וְלִמְלָט נְפָשִׁי מֵהֶם בְּאֶמֶת, עד שַׁאֲזַבָּה לְגַרְשֵׁם
וְלִבְטָלָם מִמְּפִגִּי לְגַמְּרִי, בָּאָפָן שַׁאֲזַבָּה מַעַתָּה לְתַקְוֹן הַבְּרִית בְּאֶמֶת
בְּרַצּוֹנָה הַטּוֹב:

תִּסְחַזֵּן וּבְכָזְבָּן תְּעַזְּרָנִי בְּכָחֵן וַיְזַבֵּת כָּל הַצְדִיקִים הָאַמְתָּיִם שַׁזְבָּנו לְתַקְוֹן
הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת, שַׁגְזַבָּה לְהַזְכִיא הַחֲצִים שַׁהְיָא הַתְּפִלָּה בְתַכְלִית
הַשִּׁלְמוֹת, שַׁגְזַבָּה תָמִיד לְהַתְּפִלָּל בְּכָוֹנה גְדוֹלָה וְעַצּוֹמָה בְאֶמֶת
וּבְאֶמְוֹנָה שְׁלָמָה, בְּחַיּוֹת וְהַתְּלַחְבּוֹת גְדוֹלָה דְקָדְשָׁה וְתְהִיה תִפְלַתְנוּ
שְׁגֹרָה בְפִינּוּ רְתִמִּיד, עד שַׁגְזַבָּה לְהַזְכִיא דִבּוּרִים הַקְדוֹשִׁים שֶׁל
הַתְּפִלָּה בְּחַיּוֹת גְדוֹלָה כְחֲצִים בַּיָּד גְבֹור, שִׁיפְרָח הַדָּבָר הַקְדוֹש
מִפִינּוּ בְּחַיּוֹת נְפָלָא כִמּוֹ חַזְקָתְשָׁת וַיְעַלְהָ לְמַעַלָה וַיַּפְעַול
וַיַּעֲשֵׂה בְשִׁלְמוֹת כָל הַתְּקוֹנִים שְׁצִרְיכִים לְתַקְוֹן עַל יְדֵי תִפְלוֹתִינוּ
בְכָל הַעוֹלָמָה כָלָם עד אֲשֶׁר גַזְבָּה עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה שַׁתְּצִמְיחָה לְנוּ
מִתְרָח קָרֹן מֶשִׁיחַ בֶן דָוד, וַיְקִים מִהְרָה מִקְרָא שְׁבָתּוֹב: "שֶׁם אַצְמִיחָה
קָרֹן לְדָוד, עַרְבָּתִי גָר לְמֶשִׁיחִי", וְעַל יְדֵי זֶה גַזְבָּה לְצָאת מַעֲבוֹדוֹת
לְחִרּוֹת:

תִּסְחַזֵּן וְתִזְבְּנֵנו לְקָדְשָׁת שְׁבָת קָדֵשׁ, וְתִבְטַל מְאֹתֵנוּ כָל עַזְבָּדִין דְחֹל,
שְׁלָא גַצְטִיד לְעַסְק בְשָׁום מַלְאָכָה וְעַסְק, רַק נִעַסְק תָמִיד בְתֹרֶה
וְתִפְלָה וְעַבּוֹדָת ה' בְאֶמֶת, וְגַהְיָה בְלָנוּ בְגַי חֹרִין בְאֶמֶת מַלְאָ
רַחֲמִים, אַתָּה גַתְתָ לְנוּ מִתְגָה טוֹבָה הַזֹּאת שַׁהְיָתָה בְבֵית גַגְזִיד
וְשְׁבָת שֶׁמֶה אַתָּה יוֹדֵע גְדֹל מַעַלָת יִקְרָת קָדְשָׁת שְׁבָת קָדֵשׁ,

המחיה ומקיים כל העולמות, אתה יודע במאן אני רוחך מהקדשה
 והשמחה של שבתagna אדון יחיד, טוב ומטיב לכל, "גדול העצה
 ורב העלייה", עזרני והושיעני ולמדני והורני באפן שאזקה
 תמיד לשמה של שבת באמת, שאזקה לשמה מאד בכל שבת
 ושבת בשמה שבת באמת הטעימני נא טעם שבת קדש, כי
 אתה טוב ומטיב לכל רצה והחלינו ה' אלקינו במצוות ובמצוות
 יום השבעה השבת הגדול והקדוש הזה, כי [הוא] יום זה גדול
 וקדוש הוא לפניה לשבות בו ולנוח בו באהבה במצוות רצונך
 קדשנו במצוותיך ותן חלקנו בתורתך, שבענו מטויך ושמחנו
 בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת, והנחיינו ה' אלקינו באהבה
 וברצון שבת קדש זכני לשמה בכל שבת ושבת בשמה גודלה
 ועצומה, עד שאזקה להמשיך השמחה של שבת לששת ימי החול
 ואזקה לזכור את השבת קדש תמיד, כמו שבתוב: "זכור את יום
 השבת לקדשו", ולהמשיך עלי קדשת שבת תמיד בכל ששת ימי
 החול, שייהו כל ימי החול קדושים וטהורים בקדשת שבת קדש
 ועל ידי קדשת שבת גזקה לקבל כל הברכות ממקור הברכות: